

Nuorten Osasto

Tuokiokuvia

Kirj. Kyösti Korvenjärvi.

MEREN LAULU.

Kalalokit kaartavat kallioluodon yllä ja meri soittaa suurta suvisäveltään.

Aamuauringon säteet leikkivät rantakivillä ja hopeahoitoisilla laineilla. Kallion poukamasta kohoaa kahvitulen savu. Keittäjä hyrälle tuutulaulun vienoa säveltä. Jossakin etäämpänä saaren suojassa sykyttelee moottori. Vastaiselle rannalla kokee kalamies verkkojaan.

Olemme juoneet sunnuntaaamukahvimme ja loikoilleet ihanan hetken auringonpaisteisella kallisammaleella.

Hän ja minä, jotka eilen olimme sortumaisillamme sielujemme ristiriitoihin ja kyyneltyvin katsein tujottimme tyhjään tulevaisuuteen, kuljimme nyt käsikädessä kallon rinneillä, humaltuneina vapaudesta, rakkaudesta, meren tuoksusta, talvaansinifisestä, auringonsäteistä, elämäksitteen jokaisesta vivahduksesta. Me juoksemme kallioluodon ulomalle kielekkeelle ja heittäytyen sen sileäksi hiotuneelle pinnalle katselemme taivaalla kiirehtiviä, läpi kuuluvia pilvenhattaroita, kuuntelemme hopeatyrskyjen soittoa ja sielujemme autuaallista harmoniaa.

Jo aavalta mereltä korviin kantautuva aaltojen kohina on kuin koko ihmiskunnan ja kaiken olevaisen suurta yhteissoittoa — yhtä ikulista kuin elämä.

Elämä kääpiöityy kaupungin katu- ja sokkeloissa, mutta täällä ulapan keskisellä kalliolle se avartuu suureen akuperäisyyteensä.

ILTAHÄMÄRÄ.

Lumikiteet kimmeltävät Bulevardin puissa ja tuuli tohisee talojen räystäsokaloissa. Tuuliviirit ja reklaamkilvet kitisevät.

Me kuljemme katuja pitkin, me kaksi, jotka olemme näin kulkeneet kesästä talveen, talvesta kesään, etsien päiväpaistetsuutta, anoen kohtalon onnekkautta ja toivoen vapautavan elämän riemuksuutta.

Meidät yhdisti toisiinsa lempeiden kesäöiden riuduttava hiljaisuus, tummien syysiltojen hiipivä ikävyys, elämän ikuisuuden polttava tuli ja sielujemme kalvava katpaus aatteliden aateloimaan aikakauteen ja ihmiskuntaan.

Se sama tuli, joka toisinaan kihi dytti verenjuoksun, toisinaan pysähdytti ajatuksen kulun ja joka orjuutti meidän edellämme olevat ja on orjuuttava meidän jälkeemme tuivat, se tänäkin hetkenä vie meidät Iltahämärän helmaan ja pakkashuurtelais talviteitä myöten, askeltemme äänen karskahdella: Ei koskaan, ei koskaan! Me kulkeudumme merenrantakallioille.

Siellä ovat jo kesäisten ilojen ja syksyisten myrskyjen äänet valenneet ja meri on kattoutunut lumenhuurtelaisella jäällä, mutta kauempaa, jääreunan takaa häämöittää sinisiintoinen, hetki ketkeltä tummeneva meri, yhtyen riutuvan päivän väriloistoihin. Se on laaja ja rannaton kuin elämän kaikkeus; se on etäällä kuin onni ja ihmisen vapautus.

NÄLKÄSEUTUJEN LAPSIKATSOMASSA.

Kirj. Alice Wallenius.

Pokrovski priemnik (priemnik-vastaanottoasema) on suuri talo, joka ennen aikaa on ollut invalidikotina. Tätä nykyä on talo laitettu vas-

taanottoasemaksi nälkäkuilneilta kerätyille lapsille. Puolikuohaina, puoleksi alastomina, haavoissa ja ihottumissa, luurankomaisen laihoina tahi luonnottomasti turvonneina kerätään lapset vaunuista ja asemilta. Täällä heidät kylvetetään, desinfioidaan, tukka leikataan j. n. e. Muutaman ajan saavat he sen jälkeen olla täällä lääkärin hoivossa. Voimistuttuaan sen verran, että heidät voidaan muuttaa, lähetetään lapset toisiin lasten koteihin tahi yksityisiin perheisiin.

Suurin osa lapsista, jotka olivat tuodut Pokrovskin vastaanottoasemalle, olivat kootut Tshuvashien alueelta. Usea lapsista ei osannut puhua venäjää. Usea heistä ei tiennyt mistä oli kotoisin. Sangen moni ei tiennyt omaa nimeään. Kuinka vieden ja parin vuoden vanhat lapset ovat pysyneet hengissä, jää arvoitukseksi.

Kävelemme eräässä osastossa. Siellä on iso kylmä huone. Joukko lapsia istuskelee kyyristyneinä kammiin ympärillä. He kääntävät kalpeat kasvonsa suurine silmineen meihin päin. Mutta yksikään heistä ei liikahta. Kukaan heistä ei halua mennä lämpöistä palkkaansa kammiin luona. Käytävällä me kohtaamme 15-vuotiaan pojan. Hän näyttää virkeälle, mutta selvät jäljet siitä hirmusta, minkä hän on kestänyt, ovat vielä havaittavissa. Kasvot ovat aivan keltaiset ja täynnä arpia haavojen jälestä. Lääkärin lausunnon mukaan oli poika ollut hirvessä tilassa asemalla tuotaessa. Nyt on hän tervehtynyt ja kertoo ylpeänä huomenna menevänsä kouluun.

Tulemme silmätautisten osastolle. Suuri osa tshuvashilaisista lapsista sairastaa trachomia, tautia, joka on levinnyt heidän keskuudessaan niin että sitä suorastaan voisi kutsua heidän kansalliseksi taudikseen. Heidät pidetään eristettyinä tartunnan vuoksi.

Tässä on huone, jossa on erikokoisia lapsia. Kaikki makavat vuoteissaan. He ovat juuri syöneet päivällisensä, jonka jälkeen heillä on kahden tunnin lepo. Muuan pikku tyttö nousee istumaan vuoteelleen katsellen meitä iloisesti. Hän on ilmeisesti kaikkien suosikki ja tottunut siihen että häntä hyväillään. "Etkö sinä laulaisi hiukan vieraille?" — kysyi lääkäri. Tyttönen suoristaa itsensä istualleen ja laulaa pikkuisen laulun äidistään ja nälästä. Vieraillessä vuoteessa istuu tyttönen, joka sanoo olevansa kymmenen vuotias, mutta joka kuitenkin näyttää nelivuotiaalta. Sängyssä oven luona istuu pikkuisen tyttö tarkastellen meitä epäilevin katsein. Lähestyessämme häntä, hosuu hän meitä kohti nyrkillään ja huutaa. Hänetä oli ehkä syytä alkuisten pelkäämiseen. Ken tietää, millaisia kaameita näkyjä nämä lapset viimeisten kuukausien aikana olivat nähneet!

Kuulemme huudon toisesta huoneesta ja menemme sinne. Pikku tyttö istuu suorana ja jäykkään vuoteessaan tuljottaen meihin suurine tummine silmineen kalpeissa kasvoissaan. "Hän huutaa äitään", selittää hoitaja. "Hän tekee sitä lakkaamatta, mutta kukaan ei tiedä, missä hänen äitinsä on. Ehkä hän jo atkaja sitten on kuollut nälkään." Pikkuisen tarkastaa tarkoin kaikkia vieraita. Ehkä hän luulee äitinsä vihdoin tulleen...

Rintalasten osasto oli viimeistä sijansa myöten täynnä. Melkein joka päivä tulee äitejä, jotka jättävät lapsensa tahi jäävät itse lastensa luo hoitamaan niitä. Usea lapsista

oli terve. Muuan palleroinen loikoi hosuen tarmokkaasti iloisena käsillään. Toinen makasi pää taakseen heitettyä ja hengitti hiljaisesti valitellen. Hoitaja pudisti päätään. Tuo lapsi ei enää kauan elä.

Näin kuljimme huoneesta huoneeseen Kalkkialla seurasivat meitä nuo samat suuret, tummat silmät. Nyt he ovat pelastetut. He saavat ruokaa ja hoitoa. Mutta ulkona kylissä on tuhatmäärin pikku olentoja, jotka odottavat pelastusta.

Milloin tulee teidän apunne?

TORONTO, ONT.

Nuoris-osastomme on pitänyt jatkuvasti vilkasta toimintaa yllä, vaikkakaan siitä ei ole muistettu tiedottaa Toverittaren lukijoille.

Jokainen kuukausi järjestämme ohjelmaa kokouksen, samalla ymmärryksellä kuin toukokuun 28 p:nä. Niimitään pari puhetta, runoja, lauluja, soittoa, kertomus ja pikku näytelmä. Tavallisuudesta polkkeavaa oli tällä kertaa se, että "Kehitys" jäi ilmestymättä, jonka suhteen päätettiin ettei se saa usiintua vaan tullaan julkaisemaan entistään sisältörikkaampaa.

Tänä kevänä olemme jo tehneet yhden ulkomaaretkelyn, sekä tullaan niitä järjestämään melkein joka sunnuntai kesän ajalla.

Parhaillaan harjoittelemme näytelmää "Marttyyrit", ollen se 5-näytöksinen kuvaus Suomen luokkasodasta ja tullaan se esittämään t. k. 17 päivänä.

Myöskin olemme päättäneet ryhtyä entistä tarmokkaammin toimimaan voimisteluseurassa, sen kautta kehittääksemme itseämme ruumiillisesti ja kohottaaksemme luokataitelukykyjämme, sekä sellaisenaan ollen sillä on agitaatiollinenkin merkitys yhteistoiminnan ymmärryksessä.

Edustajanamme palkallisten erikielisten nuoris-osastojen keskuksissa toimivat tällä kertaa тов. V. Toukonemi ja Tyyne Pirttinen.

Sanomalehtiasiamiehenämme toimivat Marquette Vuori ja V. Toukonemi, joilta saa tilata Toverittaria, Young Worker ja The Worker, Nuori Työläinen y. m. lehtiä.

Olemme juuri postittaneet Suom. Sos. Nuorisoliiton Selänojeen osaston keräyslistat toisilla palkkakunnilla oleville nuoris-osastoille ja toivomme että toverit tekevät parhaansa avustuksen hankinnassa. Järjestöme toimeenpaneva komitea on myöntänyt luvan keräykselle.

Toverillisesti. — Poju.

Oletko hankkinut yhden uuden jäseneen Työväenpuolueeseen?

OPPIKAA KIELIÄ

VIISASTUKAA

Suomalais-englantilainen Sanakirja — Alanen \$7.50
 Englantilais-suomal. Sanakirja — Swan-Granström. . \$5.00
 Englantilais-suomalainen taskusanakirja — Nuorteva \$2.50
 Englantia alotteleville — Enckell ja Saarinen, sid. . . \$1.00
 Englanninkielien oppikirja ja kielioppi — Oksanen, sid \$1.75

Suomal.-venäl. taskusanakirja—Kijanen, sid. nahkak. \$2.00
 Venäl.-suomal. taskusanakirja—Kijanen, sid. nahkak. \$2.00
 Venäjänkielen ensialkeet — Koivistoinen, sid. 60c
 Venäjänkielen alkeisoppi — Oström, sid. 80c

Esperanto-suomal. oppikirja — Setälä, sid. \$1.25
 Esperanto legolibro — Setälä, sid. \$1.00
 Äidinkielen oppikirja kansakouluja varten — Setälä, sid. 35c
 Suomen kielioppi, äänne- ja sanaoppi, oppikouluja ja ominpäin opiskelua varten — E. N. Setälä, 65c
 Suomenkielen vieraskieliset sivistyssanat 40c

Jos tilauksenne on \$10.00 tai suuremmalle summalle, saatte pidättää 20 pros. alennuksen suorituksenne.

Toverin Kirjakauppa, Box 99, Astoria, Oregon

S. S. OSASTOILLE

Työväenpuolueen päämajasta aietta sen kirjallisuusosasto kaikille puolueen osastoille, siis suomalaisillekin, kiertokirjeen, jossa selostetaan Workers Party Library'n — Työväenpuolueen kirjaston — perustamista. Tarjoituksena on että puolue ryhtyy laajaperäiseen kirjain kustantamiseen. Kirjoja kustannetaan säännöllisesti sitä mukaa kun varoja saadaan kerättyä tähän tarkoitukseen. Vielä on suunniteltuna että kaikki kirjat painetaan saman kokoisiksi ja sidotaan samallaisiin kansiin.

Ensimmäinen kirja tässä sarjassa tulee olemaan Trotskyn kirja Diktatuuri ja Demokratia. Tämä kirja on Englannissa juuri ilmestynyt nimellä "Terrorismin puolesta". Se julkaistaan täällä suomalaisena sisällyttäen ja lisätään siihen Max Bedact'in tällaisiin oloihin sopiva esipuhe. Kirja valmistuu suunnitelmien mukaan heinäkuun 1 päivään mennessä. Sivuja siinä on 200. Kovin kansin sidottuna maksaa kirja \$1.00, paperikansin sidottuna 50 senttiä.

Levityssuunnitelmana on seuraava: Workers Partyn kuuluvat osastot tilaavat tätä kirjaa jo ennakkolta piirivirastoiltaan ja kieliset osastot omilta kielivirastoiltaan, EIKÄ KANSALLIS-VIRASTOSTA. Tilauksia on aina seurattava tilausta vastaava raha, niin kauan että kirjan kustannuksia vastaava summa on saatu kokoon. Milloinkin puolueorganille ei anneta luottoa ennakkuin tarpeellina määrää mitta ennakkoilmoitusta on saat. Osastot saavat paperikansin sidottua kirjaa 40 sentillä kappaleen ja 80 sentillä vaatekansin sidottua. Piirivirastot ja kielijärjestöt saavat kirjaa paperikansin sidottuna 30 sentillä kappaleen ja 60 sentillä vaatekansin sidottuna. Näin jää osastoille ja keskusvirastoille kohtuullinen välityspalkkio.

Seuraavien 30 päivän sisällä täytyy puolueen kirjallisuusosaston saada kokoon \$1,200 ja kun vielä ei ole kirjallisuusrahastoa, on tämä ainoa keino saada ajannukaista kirjallisuutta markkinolle.

Tämä Työväenpuolueen kirjaston kustannussuunnitelma on hyvin tärkeä askel. Tämän maan työväenliikkeen täytyy saada selville vallankumouksellisen työväenliikkeen menettelytavat, taktilliset kysymykset ja muut maailman kommunistista liikkeä koskevat asiat. Kukaan muu ei näitä kirjoja julkaise, eikä levitä. Se on meidän tehtävä. Ne saavutukset mitä vallankumouksellinen työväestö on viimeisten viden vuoden aikana saavuttanut eri maissa ovat tärkeitä tämän maan työväenliikkeelle ja tietoa niistä täytyy meidän levittää. Puolueen ora jäsenistö täytyy myös kasvattaa tähän tietoisuuteen.

Toivottavasti suomalaiset sosialistiosastot ottavat tämän huomionsa ja velvoittavat kirjallisuuskomiteansa tilaamaan jonkun määrän tätä kirjaa järjestön keskusvirastosta. Jokaisella palkkakunnalla voidaan edes joku kappale myydä sitä englanninkielisellä. Tämä on meidän velvollisuutemme. Meidän velvollisuutemme tämän maan työväenliikettä kohtaan on tehdä voittavame vallankumouksellisen kirjallisuuden levittäjäksi laajoille kansankerroksille.